

Instatit, arrectas vix dum sonus impulit aures,
 Senferunt imo in pectore mirificos
 Adtoniti motus animorum; immania corda
 Cœpere ac sævam ponere barbariem
 Paullatim; ut, verni quum sibilat aura Favoni,
 Deponit tumidas molliter unda minas;
 Ille autem placidum leni crispat mare flatu,
 Permuletque alis cœrula puniceis.
 Ac velut Hyblææ volucres examina densant,
 Cymbala quum, & Phrygiæ sistrâ sequuntur Opis;
 Orpheæ sic tum omnis gens effera circumstant,
 Quos vates multa callidus illecebra
 Captabat citharæ pertentans fila sonantis,
 Dulciaque ignota carmina voce canens.
 Iamque adeo illectis nutuque expromere cœpit
 Sensa animi, & voces addere, quamque suo
 Nomine rem signans, linguæ ut commercia starent;
 Quæ postquam princeps intulit, altiloquo
 Mirantum adgressus mentem percellere versu,
 Et turbare acri concitus eloquio.
 Quis furor est, miseri, glandem, atque cubilia propter,
 Sævam fraterna spargere cæde manum?
 Quod genus hoc vitæ? qui mos per lustra vagari
 More suum, & pecoris caprigeni? rigidam
 Anne hiemem, ventosque juvat perferre nivales?
 An juvat adsiduo corda pavore quati?
 Et media venienti urso decedere nocte,
 Et fugere impastæ quum fremit ira Leæ?
 Ah pudeat fœdi victus, pigeatque laborum;
 Jam vitam in melius vertere tempus adest.
 Tempus adest, ratio quo se jam proferat alma
 Noctem abigens. Divum progenies, animum
 Nosce tuum, jam nosce istum, qui mente coruscat
 Fulgor, quem puris Luna nitens radiis

Vince-